

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Sodišče prve stopnje je ničnostno tožbo pritožnika zoper odločbo Komisije, s katero je ta pritožniku zavrnila dostop do določenih dokumentov v zvezi s pogodbo LIEN 97-2011 o sofinanciranju programa medicinske pomoči v Kazahstanu, zavrnilo kot nedopustno z obrazložitvijo, da se s tožbo izpodbija akt, s katerim je le potrjena prejšnja pravnomočna odločba, in če izpodbijani akt ni le potrditven, se ga prav tako ne more obravnavati kot odločbo, ki se lahko izpodbija s tožbo v smislu Uredbe št. 1049/2001.

V sodbi naj bi bilo napačno uporabljeno pravo in napačno ugotovljeno dejansko stanje.

Prvič naj Sodišče prve stopnje pri opredelitvi izpodbijanega akta ne bi upoštevalo, da bi moralo dopis Komisije, ki ga je ta pritožniku poslala pred odgovorom na potrdilno prošnjo v smislu člena 7(2) Uredbe 1049/2001, obravnavati kot neveljavnega, ker ga ni poslal generalni sekretar Komisije in ni vseboval obrazložitve ter pravnega pouka. Ker naj zato ne bi imel pravnih učinkov, naj ta dopis ne bi mogel biti predmet ničnostne tožbe. Zato se lahko le izpodbijani akt, to je odgovor Komisije na novo prošnjo pritožnika, obravnava kot dokončna odločba, pred sprejetjem katere naj bi Komisija, v nasprotju z mnenjem Sodišča prve stopnje, dejansko ponovno in celovito preverila položaj. Izpodbijani akt naj torej ne bi mogel biti „le potrdilni akt“, ker potrditev nečesa, kar pravno ne obstaja, ni mogoča. Sodišče prve stopnje pa žal ni preučilo pravne veljavnosti prejšnjega dopisa Komisije, zaradi česar naj bi napačno opredelilo izpodbijani akt Komisije.

Drugič naj bi Sodišče prve stopnje zaradi napačne razlage člena 7(2) Uredbe 1049/2001 menilo, da naj bi bil izpodbijani akt odgovor na začetno prošnjo v smislu Uredbe št. 1049/2001 in naj bi se ga zato ne moglo obravnavati kot odločbo, ki se jo lahko izpodbija s tožbo. Sodišče prve stopnje naj ne bi upoštevalo, da ta določba sicer omogoča vložitev potrdilne prošnje, da pa se z njo tega ne zahteva. Ob upoštevanju tega in odklonilne drže Komisije, ki se je kazala med celotnim predhodnim postopkom, naj pritožnik ne bi bil več dolžan vložiti nove prošnje. Pritožnik naj bi med postopkom zahteval, da se v zapisnik zapiše njegovo opozorilo glede lastnosti te določbe, ker naj bi bil v zvezi s to točko nepopoln. Z zavrnitvijo njegove zahteve glede popravka zapisnika naj bi Sodišče prve stopnje tudi kršilo določbe postopka.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht München (Nemčija) 11. avgusta 2008 – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV proti Adolf Darbo AG

(Zadeva C-366/08)

(2008/C 272/21)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht München

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Tožena stranka: Adolf Darbo AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je pojem džemi z nizko vsebnostjo sladkorja v delu A Priloge III k Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta št. 95/2/ES z dne 20. februarja 1995 o aditivih za živila, razen barvil in sladil⁽¹⁾, treba razlagati tako, da zajema tudi džeme z oznako „ekstra džemi“?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:
  - a) Kako je sicer treba razlagati pojem džemi z nizko vsebnostjo sladkorja v delu A Priloge III k Direktivi 95/2/ES?
  - b) Ali ga je treba še posebej razlagati tako, da vsebuje tudi džeme z oznako „ekstra džemi“, ki vsebujejo 58 % topnih snovi?
3. Če sta odgovora na prvo vprašanje in točko (b) drugega vprašanja pritrdilna:

Ali je stavek 2 oddelka II Priloge I k Direktivi Sveta 2001/113/ES z dne 20. decembra 2001 o sadnih džemih, želejih, marmeladah in sladkani kostanjevi kaši, namenjeni za prehrano ljudi⁽²⁾ treba razlagati tako, da se oznako „ekstra džemi“ lahko uporablja za džeme z manj kot 60 % topnih snovi, če za oznako „džemi“ pri tovrstnih džemih postavljene enako stroge zahteve?

⁽¹⁾ UL 1995 L 61, str. 1.

⁽²⁾ UL 2002 L 10, str. 67.